Ανακοίνωση/Κάλεσμα της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης για την εξέγερση στην Γαλλία

Ακούσαμε το τραγούδι της θάλασσας… και δεν μπορούμε πια να κοιμηθούμε

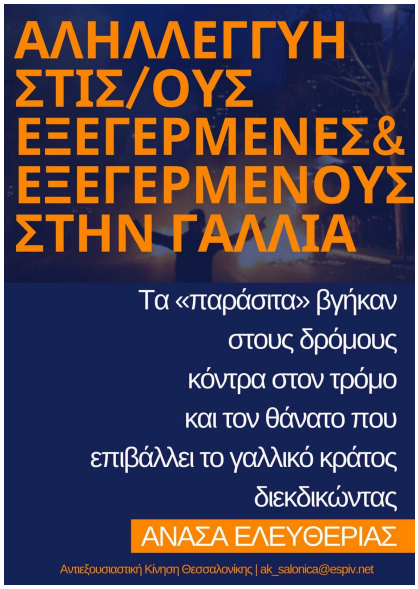

Μετά από λίγους μήνες και για ακόμη μια φορά μέσα στα τελευταία χρόνια το κράτος της Γαλλίας κλυδωνίζεται από τις εξεγερτικές δυναμικές της κοινωνίας που προσπαθήσει να επιβιώσει μέσα σ’ αυτό. Συγκεκριμένα, την Δευτέρα δολοφονείται εν ψυχρώ 17χρονος νεαρός Αλγερινός, επειδή δεν υπάκουσε στις υποδείξεις της αστυνομίας με το αμάξι του.

Η βιντεοσκόπηση της δολοφονίας αυτής από τα κρατικά όργανα και η διάδοση των εικόνων αυτών ήταν που πυροδότησε την οργή στα λεγόμενα προάστια του Παρισιού και τις τοπικές περιοχές αλλά και σε άλλες πόλεις και γειτονιές της Γαλλίας, καθώς αυτή η αντιμετώπιση αποτελεί ένα καθημερινό φαινόμενο με δεκάδες παρόμοιες δολοφονίες τα τελευταία χρόνια. Είναι ενδεικτικό πως άμα δεν υπήρχε το βίντεο το Κράτος και η Αστυνομία θα είχε επιδοθεί, όπως κάνει συνήθως, σε έναν πόλεμο χαρακτήρα, προσδίδοντας χαρακτηριστικά μεγάλου εγκληματία στο νεκρό για να αντιστρέψει την κατάσταση με ψευδείς ισχυρισμούς, μία πάγια τακτική που συμβαίνει σε κάθε Κράτος.

Τα παράσιτα βγήκαν στους δρόμους

Τα στοιχεία συνεχώς αλλάζουν οπότε χονδρικά έχουμε χιλιάδες συλλήψεις, 2 ακόμα νεκρούς ανθρώπους, εκατοντάδες πλιάτσικα σε πολυεθνικές κι ένα φλεγόμενο αστικό τοπίο σε όλο και περισσότερες πόλεις μέσα σε ένα κλίμα ασταμάτητων διαδηλώσεων. Μπροστά σε όλη αυτή την κοινωνική δυναμική ο Μακρόν και ο

κρατικός μηχανισμός απάντησε με ακόμη περισσότερη καταστολή, με τεθωρακισμένα στους δρόμους και πάνοπλους αστυνομικούς. Ενώ κατηγόρησε ευθέως τα social media για όσα γίνονται, που παίζουν μεγάλο ρόλο στη διάδοσή της πληροφορίας, προαναγγέλλοντας μέτρα λογοκρισίας, αλλά και τους γονείς με την προσταγή να κρατούν τα παιδιά τους σπίτι.
Δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό, αφού όπως προειπώθηκε πιο πάνω, τα γαλλικά Προάστια είναι ένα καζάνι που βράζει συνεχώς. Είναι εκεί, όπου επικρατούν πολύ πιο έντονα και ποικιλοτρόπως οι ταξικές και πολιτισμικές αντιθέσεις με αρκετές/ούς μετανάστ(ρι)ες να ζούνε στο περιθώριο της πόλης του Φωτός, όπως αντίστοιχα και σε άλλα μέρη, αντιμέτωποι/ες με συνεχείς φυλετικές διακρίσεις, στοχοποιήσεις και καταστολή στις γκετοποιημένες περιοχές της μητρόπολης που προσπαθούν να επιβιώσουν. Όπως δεν είναι η πρώτη φορά μέσα στα τελευταία χρόνια που η Αστυνομία δολοφονεί εν ψυχρώ με τον ίδιο τρόπο.
Αυτή τη φορά, όμως, απέναντι στην διαρκή καταπίεση η απάντηση στους δρόμους ξέφυγε από τα όρια των περιοχών αυτών και επεκτάθηκε με πολύ πιο δυναμικά και μαζικά χαρακτηριστικά μέσα στα αστικά κέντρα, με το Κράτος να χάνει τον έλεγχο στην στρατηγική πολέμου που εξασκεί και εφαρμόζει ενάντια στα διαμαρτυρόμενα κοινωνικά πλήθη εντός αστικού ιστού. Κι αυτή η δυναμική είναι που ξεδιπλώνει διαφορετικά χαρακτηριστικά, πέρα από τις αυταπάτες, την πόλωση, τα αδιέξοδα και τα ψευτοδιλλήματα που θέτουν συνεχώς οι κάλπες και η ψευδεπίγραφη αντιπροσωπευτική δημοκρατία, χωρίς κανένα απολύτως αντίκρισμα στη ζωή των από τα κάτω. Και τίποτα δεν μπορεί να κρατήσει πίσω την κοινωνική κίνηση της οργής, της συνεχόμενης αδικίας και των δυναμικών που απελευθερώνονται και αναδημιουργούνται μέσα από αυτήν.
Μπροστά σε όλα αυτά δεν θα μπορούσαμε παρά να κάνουμε το ελάχιστο από το μετερίζι μας. Να σταθούμε αλληλέγγυοι/ες με τα εξεγερμένα πλήθη στη Γαλλία και να αναρωτηθούμε και για ανάλογες περιπτώσεις στον ελλαδικό χώρο “Πόσοι Ναέλ δεν βιντεοσκοπήθηκαν;” Πόσοι/ες ξυλοκοπούνται ή δολοφονούνται στα χέρια του Κράτους χωρίς καμία Δικαιοσύνη.
Και οι δρόμοι αποτελούν σίγουρα τη δική μας φλόγα που φωνάζουν Δικαιοσύνη για όσους/ες έφυγαν από τις σφαίρες και την ρατσιστική μεταχείριση των ένστολων εντολέων του κρατικού μηχανισμού. Αυτό είναι το νήμα που μας ενώνει.
Δεν ξεχνάμε τον Νίκο Σαμπάνη και τον Κώστα Φραγκούλη που

έπεσαν νεκροί από τις σφαίρες μπάτσων με την πλήρη συγκάλυψη όλου του συστήματος της Κυριαρχίας.
Συγκέντρωση αλληλεγγύης: Δευτέρα 03/07 στις 19:00, Γαλλικό Προξενείο.
ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ ΚΑΝΕΙΣ/ΚΑΜΙΑ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης